

Zo'n heerlijk huisje buiten

Komedie in drie bedrijven

door

D.J. EGGENGOOR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZO'N HEERLIJK HUISJE BUITEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **D.J. EGGENGOOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN

in volgorde van opkomst :

GEORGE TAZELAAR

± 30 jaar - een tandarts

INA - zijn vrouw

± 30 jaar - een kinderboekenschrijfster

DIENTJE

± 20 jaar - dienstmeisje

KLAAS OBBINK

± 50 jaar - boer

ZWAANTJE - zijn vrouw

± 50 jaar - boerin

MARY FERGUSON

± 40 jaar - een schilderes

TOMASINA

± 20 jaar - haar dochter

JANHENDRIK en HENDRIKJAN

beiden ± 20 jaar - de tweelingzonen van Klaas en Zwaantje Obbink
(dubbelrol voor één acteur)

AALDERT FERGUSON

± 40 jaar

5 dames - 4 heren

INTERIEUR

Zitkamer van een verbouwd boerderijtje, dus veel antiek.

Op de voorgrond een gezellige zithoek. Boerenbont gordijnen voor het raam. Links deur naar hall, rechts deur naar andere vertrekken.

Het spel speelt zich af op het platteland.

Dientje, Klaas, Zwaantje, Janhendrik en Hendrikjan kunnen eventueel in het dialect spreken.

EERSTE BEDRIJF

(GEORGE, sportief gekleed, leest krant. INA, in gemakkelijke kledij, leest tijdschrift.)

GEORGE (*belt*): Verdorie, waar blijft ze nou?

INA (*zonder op te kijken*): Ze is bezig.

(*Na enige tijd.*)

GEORGE (*nijdig*): Die griet blijft bezig!!

INA: Wind je toch niet zo op, George. Straks heb je weer last van je maag.

GEORGE (*gooit krant neer - brult*): Dientje! Dientje!

INA: Is het nu werkelijk nodig George, dat hier zo geschreeuwd wordt? Heb je dan helemaal geen zelfbeheersing meer?

GEORGE: Ik smijt dat kind nog een keer de deur uit. Dit is toch werkelijk het toppunt.

DIENTJE (*op - modern gekleed, nogal brutaal*): Is het nu werkelijk nodig dat u zo zit te schreeuwen, meneer? U moet proberen zich wat te beheersen.

GEORGE: Ik beheers me wanneer ik dat wil.

DIENTJE: Kijk, nu brult hij alweer. Als u niet met roken kunt stoppen, dan moet u dat ook niet doen. Een oom van mij is er ook mee gestopt, maar hij begon toen zo sacherijngig te doen dat m'n tante van hem gesehejen is.

GEORGE: Jouw oom en tante laten mij koud. Heb je de thee klaar?

DIENTJE (*ijverig*): Bijna meneer. Ik moet er nog even de laatste hand aan leggen. (*tot Ina*) Tom Jones was op de radio, mevrouw. O, ik ben helemaal wild van die vent.

INA: Tom Jones lijkt wel wat op jou, George, vind je ook niet Dientje?

DIENTJE: Hè... (*kijkt George peinzend aan*) Nee, dat ben ik niet met u eens mevrouw. Tom Jones is veel behaarder, terwijl meneer zo glad is als een pasgeboren baby. (*troostend*) Maar u bent ook wel een lieverd, hoor meneer.

GEORGE (*kil*): De... thee... Dientje!

DIENTJE: Ja meneer. Ik ga al. (*af*)

GEORGE: Dat kind kunnen we niet houden, Ina. Dag in dag uit loop ik me aan haar te ergeren.

INA (*lachend*): Ik vind haar een verfrissing. Een heel aparte persoonlijkheid.

GEORGE: Jij kunt erom lachen. Jij interesseert je totaal niet voor het huishouden. Bij mama thuis, daar loopt alles op rolletjes. 8 uur — ontbijt, 10 uur — koffie, half één — lunch. Altijd op tijd.

INA: Bij jullie thuis was het vroeger een goed geordende kazerne met je moeder als de sergeant-majoor en je vader als de piespaal.

GEORGE (*geschokt*): Ina!

INA: Als ik ooit nog eens opnieuw trouw, dan is het met een Engelsman.

GEORGE: Waarom een Engelsman?

INA: Dan zit mijn schoonmoeder aan de overkant van het Kanaal.

DIENTJE (*op — draagt een volgeladen theeblad*): Kijk es an. Daar is Dientje weer. Meneer, gaat u eens effe staan.

GEORGE (*doet dit*): Waar dat voor?

DIENTJE (*gaat op zijn plaats zitten*): Dan kan ik gemakkelijker inschenken! En u bent veel groter als u staat.

GEORGE: Ga maar Dientje. Ik zal wel inschenken.

DIENTJE: Goed meneer. Maar tot m'n spijt moet ik zeggen dat u wel een beetje een huishen wordt. (*af*)

INA (*lachend*): Ik geen suiker, huishen.

GEORGE: Ik begrijp niet dat jij om de nonsens van dat kind kunt lachen. (*zet theeboel op tafel*)

INA: Vind je het erg om hier te wonen, George? Op dit boerderijtje buiten? (*gaat op de rand van zijn stoel zitten en strijkt hem over het haar*) Ik heb eigenlijk een beetje wroeging.

GEORGE: Waarom?

INA: Omdat ik mijn zin heb doorgedreven. Ik heb hier alle rust die ik nodig heb om m'n boeken te kunnen schrijven, maar jij moet elke dag op en neer naar de stad voor je werk.

GEORGE: Ik ben hier volmaakt gelukkig. Maak je om mij geen zorgen. Alsjeblieft, je thee!

INA (*neemt kopje aan*): Dankje. (*kijkt in kopje*) Ik hou wel van warm water, maar alleen om er een bad in te nemen.

GEORGE: Goeie genade. (*brult*) Dientje! Dientje!

DIENTJE (*op*): Wat is er nu weer? Ik ben aan het koken en kan niet twee dingen tegelijk doen.

GEORGE (*overhandigt haar het kopje*)

DIENTJE: Verrek. Heb ik de thee vergeten? Hihhi.

GEORGE: Ik kan er niet om lachen, Dientje.

DIENTJE: Zou u toch moeten doen, meneer. Staat u hartstikke goed. Dan hebt u van die kleine glimoogjes.

GEORGE: Dan is er nog iets, Dientje. Je hebt vanmorgen in de hall niet afgestoft. Ik kon mijn naam wel schrijven op het Mechelse kastje.

DIENTJE: Oh, maar dat heb ik expres niet gedaan, meneer. Dan hoeven de mensen ook geen visitekaartje af te geven. Reuze handig. (*bel gaat*) Zal ik even?

GEORGE: Ga jij nu maar voor de thee zorgen.

DIENTJE: Goed lieverd. *(af)*

GEORGE: Het moet toch niet gekker worden. Ze noemt me al lieverd.

INA: Ze heeft me verleden week verteld, dat ze een beetje verliefd op je is.

GEORGE: Dat schijn jij nogal gewoon te vinden?

INA: Waarom niet? Eerlijk zullen we alles delen! *(af)*

GEORGE: Vrouwen? Je krijgt er. totaal geen hoogte van.

INA *(op — gevolgd door KLAAS en ZWAANTJE, beiden in zwarte kledij op z'n zondags)*: Dat is werkelijk een verrassing. Kijk eens wie hier zijn, George! Klaas en Zwaantje Obbink, onze burens.

GEORGE *(geeft hand)*: Erg aardig van u om ons eens te bezoeken.

KLAAS: Ik dacht bij m'n eigen, het moet nou maar eens wezen. Ik zeg tegen Zwaan, trek je zondagse jurk maar aan dan gaan we eens bij onze nieuwe burens op de thee. Hazelnoot was de naam, is 't niet!

INA: Tazelaar!

KLAAS: Jaja. Dat zei ik, Hazelaar.

ZWAAN: En dit heb ik jullie meegebracht. Verleden week liep het nog door het varkenshok.

INA *(pakt het in krantepapier gewikkelde pakje uit)*: Kijk eens aan, een echte boerenmetworst. Heel hartelijk bedankt.

ZWAAN: Dat hij jullie maar smaken mag. *(allen gaan zitten)*

KLAAS *(kijkt rond)*: Nou nou, jullie hebben het hier wel veranderd. Hendrikjan en Lammechien moesten de ogen nog eens weer op kunnen slaan. Ze zouden hun boerderijtje niet herkennen.

INA: Dat zijn zeker de vroegere bewoners van ons boerderijtje? We hebben hen nooit gezien, want we hebben het gekocht via een makelaar. Wonen ze nou in een bejaardentehuis? Als dat zo is zou ik graag eens met hen kennismaken.

ZWAAN: Dat zal moeilijk gaan. Ze zijn namelijk al zes jaar uit de tijd (= dood).

KLAAS: Die verbouwing zal je wel een mooie klap geld gekost hebben, Hazelaar?

GEORGE: Inderdaad! Maar ja, alles is duur tegenwoordig!

ZWAAN: Ik snap trouwens niet wat jullie eraan vinden om in zo'n oud krot te kruipen. Voor hetzelfde geld had je ook een mooie bungalow kunnen kopen.

INA: Maar dit is zo romantisch!

ZWAAN: Ach ja, die stadse lui zijn allemaal een beetje gek.

INA: Ik zal eens even kijken waar de thee blijft. *(af)*

KLAAS: Je hebt wel een lekker wijfje, Hazelnoot. Smal in de schouders en schonkig in de heupen.

ZWAAN: Klaas toch! 't Is geen koe.

GEORGE: Geeft niet. We kunnen wel tegen een stootje. Wilt u roken?

KLAAS: Tegen een goeie sigaar zeg ik niet nee, Hazepeper!

GEORGE (*nadrukkelijk*): Tazelaar. Alstublieft. (*presenteert sigaar*)

KLAAS: Dankjewel! Wat doe je eigenlijk voor de kost, Bazelaar?

GEORGE: Ik ben tandarts!

KLAAS: Zozo, tandarts. Nou, dan zul je ook wel een mooie stuiver verdienen. Dokters en tandartsen zitten er altijd warmpjes bij. Ik zeg wel eens tegen de vrouw: onze dokter verzuipt nog een keer.

GEORGE: Hoe bedoelt u: verzuipen?!

KLAAS: In 't geld van de Ziekenfondsen. Hahaha, dat was een goeie hè?

ZWAAN: Gedraag je Klaas, je bent hier niet op de biljartclub.

KLAAS: Je haalt me de woorden uit de mond, Zwaan. Ik ken nog een hele goeie over biljarten.

ZWAAN: 't Is toch geen schuine, hoop ik!

KLAAS: Nee, deze kan er wel mee door! Weet jij, Hazelaar, waarom ze bij het biljarten twee witte en maar één roje bal gebruiken?

GEORGE: Geen idee!

KLAAS: Omdat er zo weinig olifanten met roje slagstanden zijn. Hahaha.

ZWAAN: Hij lacht zelf altijd het hardst om z'n eigen grappen.

GEORGE: Ik zal deze goed onthouden. En wat doet u precies voor de kost, Obbink?

KLAAS: Zeg maar Klaas hoor! Dat doen ze hier allemaal. En de vrouw heet Zwaan.

GEORGE: Noem mij maar George en mijn vrouw beet Ina.

KLAAS: Sjors van de rebellenclub. Haha, dat is een goeie hè?

GEORGE: Grappig baasje, die man van je, Zwaan.

ZWAAN: Zeg dat wel! 't Is lachen, gieren, brullen met hem. Ik denk wel eens bij mezelf dat hij nog grapjes maakt op z'n eigen begrafenis.

GEORGE: Moet hij maar eens bij mij in de tandartsstoel komen zitten, dan zal het lachen hem wel vergaan.

KLAAS: Oh, maar aan ons zul je geen goeie klant hebben.

ZWAAN: We hebben allebei een kunstgebit. Onder en boven.

KLAAS: Je vroeg me wat ik zo dagelijks uitvoer? Dat zal ik je vertellen Sjors. Ik heb een tamelijk grote boerderij. Alles akkerbouw. Nou merkte ik de laatste jaren dat er een trek was van de stad naar het platteland. Toen zei ik tegen mezelf: Klaas Obbink, hier is goud te verdienen! Onze zoon zit nu op de boerderij en ik en de vrouw verdienen een goeie boterham in onze boertiek.

GEORGE (*verbaasd*): Boertiek?!

ZWAAN: Jazeker. There is no bisniss like boer'n bisniss. We hebben een soort souvenirshop. Alles from the country.

KLAAS: En het vliegt weg als warme broodjes. Lekke melkbussen als paraplubakken.

ZWAAN: Ouwe melkemers als lektuurbakken.

KLAAS: Gedroogde koevloten als onderzitters en placemats.

ZWAAN: Oude legnesten met de opgedroogde stront er nog aan, verkopen wij exclusief als antieke theemeubelen of boekenkasten.

KLAAS: En dan komen die stadsen bij me en dan zeggen ze tegen me: Boer, boer, wat ruikt het hier toch heerlijk. Nou, daar heb ik dan iets op gevonden. Sinds kort is exclusief in Obbinks boertiek verkrijgbaar in spuitbussen, de z.g. "strontspree".

ZWAAN: Drie verschillende smaken. Koeie-, varkens- en paardespreet.

KLAAS: En deze zomer hebben we een paar ouwe wrakke schuren verhuurd als zomerhuisjes. En we zaten de hele zomer volgeboekt voor f 300,— per week. Die stadsen betalen het er graag voor, hoewel er geen verwarming, geen electriciteit en geen waterleiding in zit.

ZWAAN: En ook geen toilet met waterspoeling. Ieder huisje heeft nog zo'n ouderwetse kakdoos, je weet wel met een spleet onder de deur zodat je aan de broek kunt zien wie of d'r op zit.

KLAAS: Die stadsen willen ook zo graag het krieken van de dag horen. Ik zat er eerst een beetje mee in m'n maag. Maar tenslotte heb ik er toch iets op gevonden. 's Morgens om zeven uur staan de vrouw en ik op, gaan naar buiten en rammelen een tijdje met een paar melkbussen en emmers.

ZWAAN: En om half elf doen we dat voor de langslapers nog een keer.

GEORGE: Ik sta versteld! Verbazingwekkend!

KLAAS: Jij dacht zeker dat alleen dokters en tandartsen de mensen een poot uit kunnen trekken. Maar dan heb je het mooi mis. Wij kunnen het ook.

ZWAAN: De boerenstand is niet zo dom als het stadse gepeupel altijd denkt. We hebben koppie-koppie!

GEORGE: Dat dunkt mij ook. 'k Heb er alle respekt voor!

INA (*op — met de thee*): Zo, hier is de thee! Gebruiken jullie allebei suiker en melk?

KLAAS: Ik graag vijf schepjes.

INA (*schenkt in en deelt rond*): Hebt u kinderen?

ZWAAN: Zeg maar gewoon Zwaan hoor! Dat doen ze hier allemaal op het dorp.

INA: Heel graag, Zwaan.

ZWAAN: We hebben twee jongens. 't Is een tweeling. De één heet Hendrikjan en de ander Janhendrik.

GEORGE: Hoe origineel!

INA: Ach wat leuk, een tweeling. Dat was zeker wel een verrassing voor je?

ZWAAN: Och, ik had het wel zo half en half verwacht. Het was een ontzettend zware dracht.

KLAAS (*die behaaglijk z'n thee van het schoteltje slurpt*): Ze kon niet meer voor of achteruit.

GEORGE: Zijn ze in het ziekenhuis geboren?

ZWAAN: Nee. In de openbare leeszaal!

INA: Wat?!

ZWAAN: Jazeker. Daar sta je wel effe van te kijken, hè? Ja, ikzelf trouwens ook hoor! Nou, het kwam dus zo, hè! Het liep tegen het laatst en ik dacht bij mezelf, straks dan ga je een poosje plat, zorg ervoor dat je een paar mooie leesboeken in huis hebt. Ik hijs me dus achter op de bromfiets van Klaas en zo toeren wij naar de openbare leeszaal in het dorp.

KLAAS: En we waren net binnen of daar had je 't gedonder in de glazen.

ZWAAN: Ja, toen begon het. En ik wou het aldoor aan Klaas zeggen, maar dan riep die leeszaaljuffrouw telkens weer van: ssssttt, ssssttt!! Nou en zodoende zijn de kinderen daar geboren.

KLAAS: Achter de bak met de catalogus.

ZWAAN (*lacht*): Als ik die leeszaaljuffrouw in het dorp tegenkom, dan zegt ze altijd tegen me: Vrouw Obbink, u had uw beide jongens eigenlijk na 14 dagen weer terug moeten brengen, want langer lenen wij nooit uit.

INA: Lijken ze erg op elkaar?

ZWAAN: Als twee druppels water. Toen ze nog klein waren kon ik ze zelf amper uit elkaar houden. Maar nu is dat wel eenvoudiger. Qua karakter verschillen ze als dag en nacht. Hendrikjan zit nou op de boerderij. En hij kijkt graag naar een mooie meid. Wat dat aangaat lijkt hij precies op Klaas.

KLAAS: Ik ben nog goed gezond.

ZWAAN: Je mag best honger krijgen, als je maar thuis komt eten, zeg ik altijd maar.

KLAAS: En Janhendrik zit altijd met de neus in de boeken. Hij studeert voor student aan de universiteit. Arechobelologie of zoiets. Ik kan het bijkans niet uit m'n strot krijgen.

ZWAAN: In ieder geval komt het erop neer, dat hij ouwe rommel uit de grond haalt waar jij en ik nog niet naar zouden kijken. Dan zit hij er een poosje naar te loeren en dan zegt hij: Dat is een ouwe nachtspiegel van 600 jaar voor Christus, uit de tijd van de Kaninnefaten die zo graag konijnen vreten. Hahaha!

INA: Hebben ze allebei al een meisje?

KLAAS: Hendrikjan heeft er teveel. In elk stadje een ander schatje zeg ik wel eens. Maar ja, dat zal de jeugd wel zijn, denk ik.

ZWAAN: En Janhendrik heeft het zweet al in de handen staan als je alleen het woord vrouw maar noemt. Hij is — wat dat betreft — ontzettend verlegen. Als die nog eens trouwt, dan zullen wij wel voor een geschikte vrouw moeten zorgen, anders komt er geen klap van terecht.

INA: 't Zal allemaal nog wel loslopen. Ik vergeet helemaal mijn gastvrouwelijke plichten. Neemt u toch nog een koekje. (*presenteert*)

KLAAS: Als ik vragen mag, Hazelnoot, zijn d'r al kleine Hazelnootjes?

GEORGE: Eh... nee, die zijn er nog niet!

KLAAS (*slaat hem op de schouder*): De moed niet opgeven en maar flink doorzetten, dan komt het wel goed. Let op mijn woorden. Hahaha!

ZWAAN: Klaas toch. Probeer je te gedragen, al zal dat niet meevallen! (*De bel gaat, drie maal vlug achter elkaar.*)

INA: Wie kan dat nu zijn?

KLAAS: Moet je gaan kijken, dan weet je het. Hahaha!

GEORGE (*staat op*): Ik zal wel even.

DIENTJE (*op*): Blijf jij maar zitten, lieverd. Ik word er voor betaald. (*af*)

KLAAS (*verbaasd*): Lieverd?! Hou jij d'r soms twee vrouwen op na, Hazelaar?

GEORGE: Nee, maar ons dienstmeisje heeft de gewoonte zich enigszins vrijpostig uit te drukken.

KLAAS: Twee vrouwen! Dat zou mij eigenlijk ook wel wat toelijken. Een ouwe en een jonge. (*met knikje naar Zwaan*) Een ouwe heb ik al.

ZWAAN: Twee vrouwen, dat is tegen de natuur!

KLAAS: O ja? Ga jij dan maar eens in het kippenhok kijken. Onze haan heeft toch ook meer dan één kip?

ZWAAN (*bits*): Maar onze haan is ook heel wat meer mans dan jij.

KLAAS: Zeg Bazelnoot, jij bent een man die letters gegeten heeft. Is het waar dat in Japan de vrouwen 99 verschillende manieren kennen om...

ZWAAN (*kil*): Thee... te... serveren! En hou nu je kop maar dicht. Je hebt altijd van die ordinaire teut.

KLAAS: Ja maar ik...

ZWAAN: 't Is goed. Doe 't slot maar op je bekkie.

DIENTJE (*op*): Mevrouw Ina, d'r is hier een dame voor u. Een eigenaardig mens als u 't mij vraagt. Ze kan wel uit een inrichting ontsnapt zijn. (*af*)

MARY (*op — gevolgd door TOMASINA — Mary is buitenissig gekleed in een grote cape, baret schuin op het hoofd, lange kralenkettingen,*

driekwart rok, laarzen — dus nogal jeugdig voor haar leeftijd): Ina, kindje, hier ben ik. *(omhelst haar)* Dag George, dag lieverd. *(kust hem op beide wangen)* Is dat geen verrassing!

GEORGE: Meer een koude douche. Dag Tomasina!

TOMASINA: Dag. *(eenvoudig gekleed meisje met het haar in staartjes, draagt een grote lelijke bril)*

INA: Ga toch zitten!

GEORGE: Maar niet te lang natuurlijk, anders kunnen jullie de trein terug niet halen!

MARY *(dramatisch)*: Voor ons zal er geen trein terug zijn, George. En dat zal voor jou een welkome afleiding zijn, Ina, want je zit hier natuurlijk levend begraven in die negorij. Het lijkt verdorie wel of hier de wereld is dichtgeplakt met krantenpapier. Hoe jij het hier uithoudt Ina, terwijl George naar z'n werk is, is mij een raadsel.

INA: Ik schrijf kinderboeken, weet je wel.

MARY *(wegwuiwend)*: Ach dat kinderachtige gedoe. Wif en Woef! Boeps heeft een hond! Anemieke en haar geit! Bah, wat een rommel.

TOMASINA: Moeder, u beledigt Ina.

MARY: Hou jij je mond, snotneus. *(wijst op de Obbinks)* Zijn dat een stel van die plaatselijke inboorlingen hier?

KLAAS: Inderdaad. *(staat op, slaat zich op de borst, maakt indianengeluiden, terwijl hij een soort krijgsdans uitvoert)* En ik ga soep van jou koken, dikke troel. Soepje, soepie, lekkere soepie!

ZWAAN *(houdt hem tegen)*: Klaas, denk aan je gal. Ga nou zitten!

MARY *(verschrikt)*: Wat een idioot is dat. Mooie burenen hebben jullie, dat moet ik zeggen.

GEORGE: Mary, ik verzoek je om direct weer op te hoepelen als je gedrag hier niet verandert. Klaas en Zwaan Obbink zijn onze gasten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto